

andre Regler end for Arkitektur. Det viser sig gennem alt, hvad man ved, og det er det, der er bestridt fra de Herrer's Side stadigvæk og søges skjult, baade af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard), at i Arkitekturen ere nogle af de ypperste Værker netop fremkaldte ved Samvirken mellem forskellige Tider, ja selv mellem diametralt modsatte Stilarter. Nogle af de ypperste samlede Kunstværker ere tilvejebragte paa den Maade, at forskellige Tider have bygget paa samme Bygning. Der er forskellige Regler; det, som vilde være latterligt, ja forbryderisk, i Billedhuggerkunsten, bliver noget ganske andet i Arkitekturen. Derfor er der ikke Tale om at lemlæste et anerkendt arkitektonisk Værk, saaledes som det ærede Medlem fra Fredensborg sagde. Der er Tale om at gøre noget, som Martin Nyrop har karakteriseret paa følgende Maade: „Om selve Kirkebygningen gælder det efter vor Mening, at den ved det Sammenspil, der kommer mellem dens Langside og det spirprydende Taarn, faar et mærkeligt Liv over sig, som den nu mangler, uden derved at miste sin alvorlige Værdighed“. Det er dog en Kunstner, hvis Øje er vant til at bedømme Arkitektur, der taler saaledes om, hvad den Tilførsel af en ny eller — for at det ærede Medlem fra Fredensborg ikke skal misforstaa mig — en anden Kunstværdi, vil give Frue Kirke:

Maa jeg saa blot til sidst sige til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at jeg ikke har talt om Samtidens Kunstneres Dom over C. F. Hansen; hvad jeg har nævnt, var den Kendsgerning, at i en Periode, der strækker sig lige op til vor Tid, og hvor en Mand som Julius Lange gav Udtryk for Samtidens højeste Kunstbedømmelse, blev C. F. Hansens Kunst bedømt saaledes, som jeg citerede efter Julius Lange. Hvis det var sket, at Brygger Jacobsen for 20 Aar siden var kommen med sit Tilbud, vilde han have fundet denne Opfattelse af C. F. Hansens Værk, og der vilde ikke fra nogen Side have rejst sig den Agitation mod Spiret, som bygger paa, at Frue Kirke er et saa kolossalt Kunstværk, at der ikke for nogen Pris maatte røres ved det, da havde Spiret, hvis der ikke havde været andre, vigtigere Argumenter mod det, staaet i 20 Aar og knejset over Byen. Det er ud fra denne Betragtning, at jeg har citeret Julius Langes og Freund's Opfattelse af C. F. Hansen.

Hvad jeg sagde om Samtidens Kunstnere, sagde jeg for at imødegaa en Udtalelse om, at Thorvaldsen og C. F. Hansen havde samvirket paa en særlig Maade om Kirken. Jeg sagde, at Thorvaldsen tværtimod var i Opposition til C. F. Hansen; at Freund ogsaa var det, skyldtes, at C. F. Hansen var en Mand, der ringeagtede Billedhuggerne og skød dem til Side.

Angaaende de 3 Paastande paa Overgang til Dagsordenen, der ere fremsatte, har jeg sagt og gentager det, at efter min Opfattelse er ifølge sin Form og sit Udspring det ærede Medlem fra Lemvigs (Sandbæk) den eneste, som intet som helst siger. Det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) søger at lægge ind i den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at den er neutral. Det er den i Sandhed ikke. Det er den eneste aktive af dem alle, thi den er jo af sin Fader betegnet som skreven for at paavirke Ministeren til Modstand mod Spiret. Midt imellem disse 2 Paastande paa Overgang til Dagsordenen, hvoraf den ene ikke burde kunne samle andre end de absolutte overbeviste Spir-Modstandere — nemlig den af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds fremsatte —, og den fuldkommen neutrale staaer den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat af Spir-Venner, og som i sin Form er fuldkommen neutral, men ifølge sit Ophav selvfølgelig uvilkaarlig farves heraf. Det forekommer mig, at Folkeetinget, da det nu for sidste Gang kommer til at beskæftige sig med denne Sag, burde overveje, om det vil lægge Sten i Vejen for denne Sags videre Gang, eller om den . . . (Afbrydelse). Et æret Medlem, der vistnok er Modstander af Spiret, siger Ja. Jeg siger ogsaa til dem, der ere Spirets Fjender: Læg Sten i Vejen, men de, som ikke ere det, de, som se neutralt paa dette Spørgsmaal, bør ikke slutte sig til det Forslag, der lægger Sten i Vejen, de bør overgive denne Sag til Kultusministeren, saaledes som vi have foreslaaet det, paa neutral Maade, saaledes at Sagen derefter kan gaa sin videre Gang, jeg haaber til Spirets Genrejsning.

Alfred Christensen: Jeg maa gribe det ærede Medlem, der nu talte, i alle hans Forsøg paa at gøre Flertallets Forslag saa neutralt. I det Øjeblik, man, naar Flertallets Forslag vedtages, skal lulle sig ind med det Tilbud, der er gjort af Rigmanden og hans Slægt og den af ham stiftede Fond — noget, der slet ikke er